

Indikativ

Presens

jag	armerar
du	armerar
han/hon/den/det	armerar
vi	armerar
ni	armerar
de	armerar

Perfekt

jag	har armerat
du	har armerat
han/hon/den/det	har armerat
vi	har armerat
ni	har armerat
de	har armerat

Futurum

jag	ska armera; kommer (att) armera
du	ska armera; kommer (att) armera
han/hon/den/det	ska armera; kommer (att) armera
vi	ska armera; kommer (att) armera
ni	ska armera; kommer (att) armera
de	ska armera; kommer (att) armera

Konditionalis

Konditionalis 1

jag	skulle armera
du	skulle armera
han/hon/den/det	skulle armera
vi	skulle armera
ni	skulle armera
de	skulle armera

Imperativ

Imperativ

du	armera!
ni	armera!

Preteritum

jag	armerade
du	armerade
han/hon/den/det	armerade
vi	armerade
ni	armerade
de	armerade

Pluskvamperfekt

jag	hade armerat
du	hade armerat
han/hon/den/det	hade armerat
vi	hade armerat
ni	hade armerat
de	hade armerat

Konditionalis 2

jag	skulle (ha) armerat
du	skulle (ha) armerat
han/hon/den/det	skulle (ha) armerat
vi	skulle (ha) armerat
ni	skulle (ha) armerat
de	skulle (ha) armerat